

Tetiana Iegorova

Agens, Zwolle

Doet u mij maar één glimlach, alstublieft

Het waren de laatste uren in Kiev met mijn familie. Ik was nog steeds op de luchthaven met hen. Het was een moeilijk moment, ik moest afscheid van mijn ouders nemen. Ik slaakte een diepe zucht en zei: "Ik moet al gaan". In tranen ging ik naar de paspoortcontrole.

"Het land van aankomst?" vroeg de douanebeambte me.

"Nederland" antwoordde ik.

De douanebeambte keek oplettend naar mijn gezicht en vergeleek het met de foto in mijn paspoort. Ik dacht dat hij een groot verschil tussen deze twee gezichten opmerkte – een van hen, die hij door het glas van de balie kon zien, was zonder glimlach. En dat zag eruit alsof ik niet blij met mijn reis was.

Na enige tijd was ik in het vliegtuig. En ik was nog steeds verdrietig. KLM-stewardessen renden uitentreuren en probeerden alle passagiers te bedienen.

"Thee of koffie?" vroegen ze iedereen.

"En u?" vroeg de stewardess me.

Haar glimlach was zo breed en openhartig. En het leek alsof ze haar hele leven op me aan het wachten was en ik nu eindelijk bij haar in beeld kwam.

"Thee", zei ik.

"Zwarte of groene?" vroeg ze me alweer.

"Groene", antwoordde ik.

Dat meisje glimlachte nog steeds dat mijn mondhoeken zelf begonnen op te lichten en op mijn treurige gezicht kwam een kleine glimlach.

"Wat een vrolijke Nederlandse vrouwen", dacht ik, "onze mensen, die service verlenen glimlachen niet zo veel naar hun klanten".

Ze glimlachen zo meestal als ze dolgelukkig zijn. En nu had ik het gevoel alsof de stewardess dolgelukkig door mijn aanwezigheid was.

Ik begrijp dat het alleen haar werk was en ze was feitelijk niet zo blij me te zien, het verbaasde me maar dat deed niets af aan mijn gevoel. Het was juist andersom, het maakte me fleurig en vrolijk. Hierdoor was mijn landing op het nieuwe vreemde land niet zo moeilijk voor me, ik was vol van hele positieve emoties.

Maar sommige mensen die in mijn land geboren zijn kunnen deze glimlach geforceerd en kunstmatig vinden, heel teatraal. En daarom vinden ze het soms moeilijk om die ook met een glimlach te beantwoorden.

24 uur glimlachen per dag lijkt misschien veel, maar volgens mij maakt dit het leven warm en aangenaam.